

tes, det var ærgerligt, at der ikke var kommet til at stå noget i dagsordensforslaget om privatbilerne. Og hvis nu det er sådan, at jeg ikke har læst den ordentligt, vil hr. Arne Melchior så ikke lige sige, hvor det står henne? Jeg savner et afsnit om privatbilerne, og det var det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Jette Gottlieb spørger, om folk vælger frit. Selvfølgelig inden for visse rammer. Der er intet her i verden, der er absolut frit, den totale, ubændige frihed findes ikke, så der er visse mønstre, som de må vælge inden for. Men det er min påstand nu som før, at bilister betaler så meget i skatter, at prisen for at have en bil og køre i bil er den tredobbelte af, hvad den behøvede at være uden skatterne. Sådan er det bare, men det er altså en brugeroverbetaling på to hundrede procent, så jeg mener, bilisterne betaler godt for sig.

Desuden har jo andre ordførere svaret på fru Gottliebs spørgsmål – og jeg kan henholde mig til de svar og gøre dem til mine – at det ikke udelukkende og formentlig ikke engang allerførst er benzinprisen og altså herunder afgiftens højde, der er afgørende for valget. Den har en lille indflydelse, men jeg tror ikke, den er ret stor, for jeg har talt med masser af bilister, som ved, at det er dyrere for dem, mange gange dyrere, at tage bilen i stedet for den kollektive trafik, men de foretrækker det af en hel masse grunde – jeg læste nogle af dem op før. Så det synes jeg slet ikke er så svært.

Så spørger hr. Langkilde, om befordringsfradraget ligger fast. Må jeg svare, at både befordringsfradraget og afgiftens størrelse ligger fast til 1998. Det kan helt utvetydigt bekræftes.

Og så spørger hr. Hans Christian Schmidt, hvor i dagsordenen der står noget om privatbilisme. Jamen selv om ordet ikke forekommer, handler jo alle punkterne om biler, herunder privatbiler. At fortsætte støtte til forsknings- og udviklingsarbejde inden for trafikområdet, det handler da ikke kun om lastbiler eller om kollektive busser. Det handler også om privatbiler, og det samme gør de andre pinde, så det hele handler faktisk om privatbilisme, uanset at selve glosen ikke direkte er anvendt.

Kim Behnke (FP):

Den ordførertale, jeg skal holde for Fremskridtspartiet, kunne indskrænke sig til en

enkelt sætning, nemlig det slogan, som automobilimportørerne markedsførte for ca. ti år siden, og som så rammende og enkelt lyder: »Uden bilen går Danmark i stå«. Men der er jo tilsyneladende partier her i Folketinget, der har den opfattelse, at bilerne er et beskatningsobjekt, som man helst skal have vredet flest mulige kroner ud af, og derfor har vi en debat som den, vi har i dag.

Man har så valgt at lade CO₂-spørgsmålet blive brugt som sådan en pæn cellofanindpakning af hele diskussionen. Og dér skal jeg da være den første til at erklære min tilfredshed med, at Det Konservative Folkeparti i dag har taget det ikke specielt behagelige skridt set i forhold til, hvordan det er blevet mødt her i dag, at erklære sig en lille smule skeptisk over for CO₂-spørgsmålet.

Fremskridtspartiet har ikke på noget tidspunkt været tilhænger af den dommedagsreligion, der ligger bag hele CO₂-spørgsmålet. Jeg hørte tidligere på dagen, hvordan hr. Langkilde blev udfrittet for konkrete henvisninger til, hvilke folk der har udtalt sig skeptisk over for CO₂-spørgsmålet. Det er en sag, der optager mig meget, og derfor har jeg et ganske betragteligt antal kilder.

Vi kan tage den 28. oktober 1995, hvor der i dagbladet B.T. var en anmeldelse af en bog, som astrofysiker Jan Teuber fra vores eget Niels Bohr Institut har skrevet. Han har skrevet om, hvordan man manipulerer befolkningen, bl.a. i spørgsmålet om CO₂ og drivhuseffekten og ikke mindst nedbrydelsen af det såkaldte ozonlag.

Han skriver:

»Jordens atmosfære består kun af 0,035 pct. kuldioxid. Ved vores afbrænding af olie, kul, naturgas og regnskov bidrager vi p.t. til en årlig vækst på en kvart promille af dette tal. Hvis De synes, at det lyder slemt, kan jeg oplyse, at kloden selv – især gennem undersøisk vulkanisme – øger atmosfærens CO₂-indhold med måske det tidobbelte. Det er en kendsgerning, som vore politikere enten ikke kender til, og det er galt, eller også ser de den ikke gerne formidlet videre til vælgerne, som kunne begynde at tænke. Det er endnu værre . . .«

I dagbladet Politiken den 6. november 1995 var der et dobbelt opslag under overskriften: »Ingen kender århundredet, før solen går ned«. Det var et referat af den seneste forskning inden for spørgsmålet omkring solpletaktiviteter, hvor også en række danske forskere står i spidsen, og